

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. No 854-06-1445

ЧРЕЗ Дата 21 12 2018 г.

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

10 58
[Signature]

ДО
Г-Н БИСЕР ПЕТКОВ
МИНИСТЪР НА ТРУДА И
СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

ВЪПРОС

от Георги Гьоков, народен представител от 27 МИР Стара Загора, ПГ „БСП за България“

Съгласно чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и членове 95 и 96 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасям въпрос

ОТНОСНО: качеството на живот на хората със зрителни увреждания

Уважаеми г-н Министър,

Очните заболявания и особено тези, водещи до загуба на зрението са едни от социално значимите заболявания. По неофициална статистика (данни на Съюза на слепите в България) броят на незрящите българи със загубена работоспособност от 71 до 100 % е над 18 хиляди. Пак неофициално само 10 на сто от незрящите у нас са трудоустроени. За Европа този процент е между 25 и 35.

Голямата част от хората, като цяло обществото ни не вижда проблемите на слепите. Донякъде разбираемо, тъй като техните проблеми са в пъти по-големи от тези на хората с добро зрение. Незрящите хора у нас се сблъскват с наистина сериозни – тъжни - проблеми, само част от основните от които са: почти пълната липса на достъпна среда, скъпото лечение, сложната процедура за осигуряване на безплатни помощни средства и ниската (или по-скоро - никаква) трудова заетост. Едва 10 % от незрящите хора в трудоспособна възраст работят и то основно в специализирани структури към различни неправителствени организации, което със сигурност не изпълва съдържанието на понятието „заетост“, което едно общество в 21 век влага.

В същото време Конвенцията за правата на хората с увреждания (ратифицирана от нас със закон, приет от 41-во НС на 26.01.2012 г.), с нормата на чл. 24 задължава държавите –

страни по нея да осигуряват възможност на хората с увреждания да живеят самостоятелно и да участват пълноценно във всички аспекти на живота, като:

- предприемат подходящи мерки за осигуряване за хората с увреждания на равен достъп до физическата среда на живеене, до транспорта, информацията и комуникациите, включително до информационните и комуникационните системи и технологии и до всички останали удобства и услуги, отворени или предназначени за широката общественост, както в градските, така и в селските райони.

- предоставят форми за подкрепа: асистенти и посредници, вкл. водачи, четци, в т.ч. професионални преводачи на езика на знаците, с оглед улесняване на достъпа до сгради и други съоръжения, отворени за широката публика.

- насърчават прилагането на други подходящи форми на помощ и подкрепа за хора с увреждания с оглед улесняване на достъпа им до информация. Подпомагане достъпа на хората с увреждания до нови информационни и комуникационни технологии и системи, включително интернет. Насърчаване на проектирането, разработването, производството и разпространението на финансово достъпни информационни и комуникационни технологии, за да бъдат ползвани от хора с увреждания при минимална себестойност.

Във връзка с горното моля за информация и отговор на следното:

1. Разполага ли Министерство на труда и социалната политика със статистика за броя на хората с нарушено зрение (напълно незрящи и с остатъчно зрение)?

2. Каква част от хората с нарушено зрение в трудоспособна възраст са в трудова заетост? Каква част от тях са включени в програми и мерки за заетост, субсидирани с национални и европейски средства?

3. Какви са видовете помощни средства, които се отпускат на незрящите? Каква част от хората с нарушено зрение ползват тези безплатни средства? Какви политики да очакваме от страна на Министерство на труда и социалната политика по отношение на предоставяне на технически помощни средства за хора със зрителни увреждания?

4. Какви програми за следващата година и за в бъдеще предвиждате за интеграция на хората със зрителни увреждания?

Моля отговорът на въпроса да е в писмен вид.

Георги